

Verslag van trip naar Roemenië

WIFI in de Trein

In de snikhete zomer van 2007 vertrok ik naar Roemenië, waar op dat moment helaas niet alleen de mussen van de daken vielen. Verwelkomd door een hitte van tegen de 40 graden vertrok ik linea recta naar de Fagaras bergen, ten noordwesten van Boekarest en die dag al begon me iets op te vallen. Het openbaar vervoer in Roemenië is uitstekend. Je kunt werkelijk ov-er-al komen in dit grote land, de treinen rijden [op tijd](#), zijn comfortabel en inclusief eten en -drankbediening. Onderweg is er ook ontzettend veel te zien, dus dat is ook nooit fout. Betaalbaar is het ook, maar wat mij het meest is bijgebleven is de trein van Boekarest naar de kust: die had airco, was nieuw, had mooie tafeltjes en had stopcontacten voor laptops en WIFI. Jazeker u hoort het goed WIFI! De NS in NL wil ons laten geloven dat dat zo moeilijk en lastig betaalbaar is. “Het is lastig om alle TV's [lees reclame inkomsten] en WIFI te installeren” roepen ze. Dan haal je gewoon het TV idee weg, installeert wat stopcontacten en klaar is kees zou je denken? Maar nee hoor, dat gaat nog jaren duren in NL, lange leve de slome duikelaars... Ondertussen in Roe-Me-Nie... Ja u hoort 't goed, Roemenië! een land dat onterecht alleen in verband wordt gebracht met armoede, weeskinderen en landbouw, wordt er lekker gewaaifaaid door elke Ramona en Vlad met een laptop op [een gewone woensdagmiddag](#), met een lekker muziekje erbij. Terug naar het vervoer. Het is een groot land, dus het kan eventjes duren maar met trein, bus, minibus of taxi kun je overal naar toe. Soms moet je even onderhandelen, maar het is allemaal goed betaalbaar. Mijn reis ging van de Fagaras bergen naar de steden Sibiu en Sighisoara. Daarna de kust.

De Bergen en de Mensen

De Roemenen doe nogal aan weekeindjes weggaan en loltrappen. Het zijn echte Latino's en niet alleen in hun taal. Dus halverwege de tocht de [Fagaras](#) bergen op, bij een soort herberg plus station van de 'Salvamont' (letterlijk 'berg-redders', een soort reddingsbrigade maar dan voor de nogal hoge bergen van Roemenië), werd er in het weekeinde uitgebreid gekampeerd, vuurtjes gestookt en goed gegeten & gedronken. Al het eten en bier bij het Sâmbata kamp wordt in een 3 uur durende voettocht van boven naar beneden gesleept. De herbergier heeft een hond die 'Limba' (tong) heet, omdat de hond altijd met zijn tong links uit zijn mond loopt en de mensen zijn er vrolijk.

[Fagaras bergen.]

Omdat de Roemenen zelf ook veel reizen in hun land kom je altijd mensen tegen. Veel bergfanaten in die bergen: “Hoezo buitenland?! Eerst wil ik alle berggebieden in Roemenië bezoeken en dat zijn er meer dan 16, dus ik ben nog wel even zoet!” zei een vader van twee kinderen en lid van een van de vele grote Roemeense [bergbeklimmersclubs](#). Ook Roemenen die in het buitenland werken komen terug voor vakantie in Roemenië en rennen de bergen in. Opvallend is dat de Roemenen hoog opgeleid zijn, veel weten. Het is een land in transitie, veel willen en ambitieus zijn. Dus geen lallend buitenlands publiek die voor 5 euro 3 shots achteroverslaan aan de Mediterraan, maar toeristen in eigen land en ook een interessanter Europees toeristenpubliek, dat voor cultuur en natuur komt.

[Fagaras vanaf 2 kilometer hoogte. Pas op voor beren.]

SIBIU... hè is dit ook Roemenië?

Over cultuur gesproken, Sibiu was in 2007 cultuurhoofdstad van Europa. Leuk stadje, klein maar fijn, leuke restaurantjes en het doet Duits aan. Dat is niet gek want in Transylvanië woonden tot voor kort nogal veel Saxen, zeg maar Duitsers, Duits-sprekende. Gelukkig was de temperatuur even gedaald na de hittegolf.

[Stadshart Sibiu.]

Ze hebben een erg leuk openluchtmuseum ten zuiden van de stad (zoals wij in Arnhem) met veel windmolentjes en een klein restaurantje, naast de dierentuin.

[Zo kan een reuzenrad er ook uitzien.]

Zoals Sibiu zijn er veel plaatsen in Roemenië. Mooi en relatief on-ontdekt. Je bent er in een dag doorheen, maar er is genoeg te zien en lekker struinen is hier prima.

In de verkoelende regen nam ik deze foto van de 'ogen' van Sibiu. Ze hebben daar rond de oude stad allemaal huisjes met dakkappellen die op ogen lijken:

[Sibiu is Watching You. Het wachten is op de eerste episode van Harry Potter in Roemenië.]

Sighi-Sighi-Soara, of “HAKKEN met VLAD”

Op een dag gaat een Roemeens rapper (ja daar zijn er veel van) van dit woord nog een goed rapnummer maken, Sighisoara. Dat voel ik. Van Sibiu vertrokken naar Sighisoara. Enfin, niets is minder hip dan uptown Sighisoara (downtown volgt later). Dat wil zeggen, dit is een middeleeuws stadje, zeer intiem en boven op een berg. Ik heb een foto toegevoegd vanaf de centrale toren:

[Sighisoara bovenstad.]

Hier staat o. a. het geboortehuis van Vlad Tepes, alias Vlad The Impaler, zeg maar ultranationalist én de inspiratiebron voor Dracula. In het geboortehuis is het overigens uitstekend hapje drankje doen. Drink een goed glas rode wijn erbij en overdenk de 'grote daden' die Vlad heeft uitgevroten voor zijn land. Denk Marquis de Sade, Milosevic en Geert Wilders gecombineerd. “Drrr'uit met die Turken!” vond hij. Er waren veel Turkse invallen in die tijd in Roemenië en beurtelings stampen Hongeren en Turken door het land heen. Geen prettig heerschap, Vlad. Tegenwoordig zou je zeggen “hij had issues”. Zijn rehabilitatie louter als Roemeense nationalist, in plaats van wrede snoodaard, die vastzat in de eerste Freudiaanse fase, is nog niet echt gelukt. En terecht.

[Sighisoara.]

Wat daarentegen wel erg hip is is downtown Sighisoara. Het is niet groot maar aan de voet van de berg zijn een aantal leuke cafë's, smakelijke restaurants en er is een club ergens verstopt en het ligt mooi aan een rivier met erboven een restaurant.

Vergeet Supperclub en Ibiza

Over stijl gesproken.... Oh wat zijn de café's, restaurants en clubs in Oost-Europa toch stijlvol. Zelfs de kleinste stad heeft er wel een of twee van, die makkelijk kunnen concurreren met de clubs in Nederland of aan de Middellandse zee. Bij het horen van lounge-muziek, a la Cafe del Mar of Buddha Bar stelde ik me altijd stijlvolle clubs en loungebars voor waar iedereen gekleed was in pasteltinten en in slow motion liep. Niets is minder waar! Het beroemde Cafe Del Mar op west-Ibiza is weliswaar aardig maar Ibiza doet toch denken aan een veredeld Salau en het café zit in een flatgebouw van 4 verdiepingen, waar toeristen met hordes op afkomen. Ook de grote clubs op Ibiza zijn massaal en soort muziek-hangars waar.... afin, ik houd er maar over op. In Roemenië daarentegen zijn er veel mooie café's, stijlvol ingericht, niet te druk, maar wel gezellig. Clubs met goede muziek, leuke mensen, goed gekleed, kleinschalig. Een loungebar of club zoals het bedoeld is! Je gaat je er vanzelf beter op kleden en, zoals de Franse filosoof Alain de Botton zei, kan een omgeving of een stad je soms een beetje optillen; dat gevoel had ik hier ook. Nou zijn de meeste Roemeense steden een prettig ongeregeld zootje, maar die clubs en café's zijn parels.

Binnenland ontdekken

In de buurt van Sighisoara zijn twee Nederlanders neergestreken. Marco en Roberto in het plaatsje Valcid, Waldhutte. Dat gebeurt sowieso veel, Nederlanders die hier iets beginnen. Er schijnen nogal wat campings door Nederlanders gedreven te worden rondom in Roemenië. Blijkbaar bevalt dit land meer mensen. In ieder geval ben ik een dag op stap geweest met de jongens van [Eyetours](#). En als je geen fluit van Roemenië weet -en wij weten geen fluit van Roemenië- dan wordt dat wel even prettig bijgespijkerd: volksverhuizingen en een mix van Roemenen, Roma, Hongaren en jawel de Saksen!

[Schaapherders.]

Je krijgt een wervelende tour over geschiedenis, rijdt in een 4 wheel drive (van Roemeense makelij) door berg en dal en ziet versterkte stadjes (meest Saksische steden), een oude kerk en met een beetje mazzel beklim je een oude toren en wordt je niet opgegeten door een van de duizenden beren die Roemenië rijk is.

Ja dat gebeurt nogal eens, zoals twee Duitse toeristen die deze zomer ergens buiten Brasov dachten dat het leuk was om van dichtbij foto's te nemen en de beren te voederen: dat is dan ook gelukt.

[Tip: Beren niet voeren.]

De lunch is inbegrepen en wordt in het open veld genuttigd. Tussen de heuvels rijdend langs de ingrediënten voor bier en met onkruid van 2 meter hoog wordt je weer keurig gedropt in Sighisoara. Ik ben maar een dag met ze op pad geweest, maar als je het gebied echt wil ontdekken en op de koop toe een heel nieuw perspectief op dit land wil opdoen kun je met ze op pad met hikes en andere tours.

[Versterkte kerk, alias weerkerk.]

Oranje in Roemenië

Met wisselend succes heeft het Nederlandse elftal de afgelopen jaren een stuk of 3 keer tegen Roemenië gespeeld. Een blijvende indruk die is achtergebleven is een berg Nederlandse voetbalshirts in het oranje. Vreemd maar waar. Het mooiste voorbeeld van de Roemeense interesse in het voetbal uit Nederland en hun perspectief is in de volgende foto te zien:

[Holland-hysterie.]

Dolfijnen en Onweer

Na de bergen en de steden ben ik naar de kust gesneld. Ook hier weer vriendelijke mensen en het opzoeken van nieuwe Roemeense vrienden, die ik in de bergen had ontmoet. Het beste eten tot nu toe heb ik hier gegeten. En er zijn dolfijnen, die elke ochtend komen langszwemmen! Kamperen aan het strand, geweldig! Gelukkig werd het erg warme weer afgewisseld met enkele spectaculaire onweersbuien, maar de Roemenen dansen gewoon door.

[Vissers op het strand.]

[Kamperen op het strand.]